

1.El capítol primer de la novel·la constitueix la introducció o el plantejament. Argumenta aquesta afirmació comprovant que coneixem els personatges que intervindran en la història, el lloc i el temps en què tindrà lloc l'acció, i el conflicte de la novel·la que serà desenvolupat en el nus.

En el primer capítol se'ns presenta la situació que hi ha. Ens mostren l'esposa i els fills del motorista, Rafael Dameto, quan romanen al moll esperant l'arribada de l'embarcació. Ens presenta, encara que no gaire detalladament, la tripulació. També ens mostra que el Cala Llamp és un vaixell de càrrega, per tant, podem deduir que la narració segurament es centrarà a alta mar ja que les embarcacions de càrrega no solen estar més de tres o quatre dies a port.

2.Resumeix els esdeveniments que desenvolupa el relat en aquesta part central, o nus. Respecta la divisió en capítols.

Una dona rossa, la muller d'en Dameto, el motorista de l Cala Llamp, restava al moll amb les dues nenes i en Rafelet (el nen). Esperaven l'arribada del seu pare amb el veler. Després d'esperar una estona, el Cala Llamp treia el nas pel moll del port i els infants saltaven i cridaven mentre la dona rossa estava asseguda. En arribar al moll, els mariners, el capità i la família dinaven una mariscada ben bona que havia fet el cuiner i havent dinat començaren la descàrrega de blat de llavor.

El sen Miquel Rebolls anava a visitar a en Jaume banya, antic company i amic que li van haver d'amputar les dues cames fa una pila d'anys. El patró Salla li va dir a sen Rebolls que li portés una ampolla d'aiguardent de part seva, ell li duia dues pastilles de tabac. Quan sen Rebolls arribà a casa d'en Jaume Banya va pujar a l'habitació, primerament hi havia moments de silenci...però s'anaren engrescant tot parlant de velles històries.

En Toni Croc, el santanyiner, va sortir tot just després d'en Miquel Rebolls. Anava sopat, dutxat i ben arreglat. Es dirigia al Copacabana, allà on va conèixer a na Raquel. Na Raquel i ell van mantenir relació un temps. Ara , ell, l'anava a buscar ja que les últimes vegades que s'havien vist, s'havien barallat. Ella estava treballant i anava borratxa. Coquetejava amb els clients, i això a en Croc no li feia gaire gràcia. Ella el rebutjava.

En Rafael Dameto, el motorista, era un home feliç. Era un gran aficionat al cinema i de fet estava estudiant per arribar a ser, algun dia, un gran actor. En Dameto estava casat amb na Margarita i tenia tres fills, dues nenes i un nen.

El nostramo, Martí Passola, era un home silenciós i reconcentrat, que sols parlava de feina i prou. Feia molts anys havia estat treballant en un setmanari, Trabajo Noble, on hi aportava els seus articles. El setmanari era socialista i sen Martí també. En el Cala Llamp, en Martí Passola explicava historietes de la seva època, per exemple la de la monja. Amb uns amics es van dirigir al cementiri i van obrir uns taüts. Un d'ells no estava en bones condicions, però l'altre sí. Van treure el cos i el van mig destrossar.

El Cala Llamp restava al port i el seu patró, en Mateu Salla, li agradava, ara que ja era gran, quedar-se uns tres o quatre dies al port d'Andratx per veure la Carme, la seva amant, i per romandre descansant i passar-s'ho bé. La idea de que na Carme estigués amb més homes apart d'ell no li agradava però havia d'acostumar-s'hi.

Mentre en patró Salla i la seva tripulació carregaven el Cala Llamp va aparèixer don Paco Tur, un contramestre de la marina. Li va explicar que s'havia de fer una commemoració a Ramon Pujol Castell, Ramon Verger, per haver salvat la tripulació i al Cala Llamp en una situació de tempesta a alta mar. Li havien de penjar una medalla com a reconeixement de bon mariner.

El Cala Llamp desatraca del moll. Encara no s'havia fet la neteja del veler que el patró Salla ja manava se serpar. Tothom als seus llocs, de pressa i corrents, ja estaven preparats per a marxar. El patró li manà a en Toni Croc que fes estrops. En Croc no portava gaire bon dia amb el patró i només li faltava fer estrops, cosa que li desagradava molt, per acabar-ho d'adobar. Finalment en Croc i el patró van tenir una forta discussió, en Croc ja volia marxar del vaixell i fer la seva vida, i aquesta va ser la seva oportunitat. En Toni Croc en arribar al moll agafà les coses i se'n anar.

Pare i fill, Mateu i Tià, estaven ajaguts, amagats darrera la soll de la possessió de Ses Amitges, un casot a deu metres de la carretera d'Andratx. Estaven allí esperant que el guàrdia civil, Manuel Gómez, aparegués per la carretera damunt la seva bicicleta. Aquest home, temps enrere, havia caçat a en Tià Salla, a en Mateu Salla i a al seu cunyat, en Joan, amb un vaixell de contraban. El què volien els Salla era venjança, per tant, esperaven allí amagats a la carretera per quan el guàrdia passés. Quan va haver caigut, en Tià i en Mateu l'agafaren i el portaren a una casa abandonada i plena de rates on l'estomacaren de valent.

En arribar a port, Ramon Verger demanà al patró si podia anar a visitar a la família. En veure'ls, de seguida els va explicar que l'havien coronat amb una medalla. Els seus tres germans, tots tres muts, i sa mare se'n rigueren però sense mala fe. Després de xerrar sobre la situació familiar, en Verger es dirigí a visitar a na Magdalena, una noia amb qui festejava ja feia un any. Li agradava, però sempre que somniava amb una dama apareixia na Nati. Na Nati era una noieta amb qui va festejar durant molt de temps i amb qui pretenia casar-se. A causa de la situació econòmica, en Ramon Verger va anar a treballar lluny durant un any però escrivint-se cartes entre ells.. Un dia, na Nati li va enviar una carta on hi deia que es casava amb un altre home i que ho deixaven. En Ramon Verger es va quedar fet pols.

El patró Salla, el sen Pisana, en Pere Goixet i el patró Estanyer jugaven al truc en el cafè de Can Jaumoia. Cridant i fent xivarri va aparèixer en Tomeu Melsion, un antinc mariner que ja feia tres anys que no embarcava. Va demanar al patró Salla uns minuts per poder xerrar. Li va demanar, al patró, si podia embarcar al Cala Llamp, ja que en Toni Croc havia deixat l'embarcació. De principi, en Salla no volia i va començar a embolicar-se fent-li preguntes amb mala intenció. En veure que havia posat la pota fins al fons, en Salla li va haver de dir que si però només fins Nadal i després ja veurien.

Llorenç Estarelles es dirigia a beneir la barca del patró Salla però en comptes de recitar l'oració de beneir la barca va cantar un respons. En Marianet havia de llançar l'ampolla de xampany però es va enfadar i al final la va llançar en Mateu Salla. Com que el patró volia fer una celebració gran va convidar a quasi bé tot el moll. Després de la benedicció van fer ball on la gent s'anava engrescant de mica en mica.

En Dameto i el seu cosí, Diumenge Teixidora, conversen damunt el quarter de popa. Dameto esta apagat i el seu cosí es preocupa i li pregunta què li passa. El motorista li diu que ha tingut un disgust molt gros aquest matí i li explica que va fer una prova per poder fer una pel·lícula i no l'han escollit. Tot parlant va sorgir el tema dels diners i de la feina. En Diumenge treballa anant a Gibraltar... i li diu al seu cosí que el vell Salla l'està explotant per què li paga molt poc. En Diumenge li ofereix a en Dameto de treballar amb ell i en Dameto després de fer-li moltes preguntes li diu que ja ho parlarà amb la seva dona.

En Tomeu Melsion estava a coberta cosint uns pantalons metre pensava sobre la vida. Ell estava content de treballar al Cala Llamp però tampoc pretenia d'estar-s'hi tota la vida. Havia de treballar de valent però com que treballava en una embarcació, i això és el que en ell li agradava, doncs estava content, no es queixava.

El Cala Llamp desatraca del moll d'Antrax i es dirigeix cap a Barcelona. Ja comença a veure's el bonic color del cel de la posta de sol. Aviat es farà de nit. Tota la tripulació està molesta per marxar de nit, menys un, en Tomeu Melsion. Es posen tots a netejar la coberta mentre mormuren la mala gestió de marxar a la nit del patró Salla. Quan el sopar està llest comencen a menjar. De sobte, en Melsion, es pren la sopa de cop i fent un senyal els indica a la resta de mariners la maravellosa posta de sol. Tots es queden embadalits. Allà era on Ramon Verger va salvar la tripulació una vegada.

Els mariners es desperten al matí i ven lluny, a l'horitzó, semblen veure el Martinica, el vaixell del diable. El patró els hi diu que això són històries i se'n va ca a la popa. En Tomeu Melsion tampoc hi creu en aquestes històries, són els únics del veler que no s'ho creuen. Seguidament en Salla comença a recordar les aventures que va passar amb els seus companys quan era a Cuba. En sen Rebolls va preguntar-li al patró si coneixia a en Simpson i ell fent-se el lloguis li va dir que no.

Sen Rebolls remena les caixes de sabates mentre tots dormen. Després tira les caixes al mar però se'n queda uns quants parells (de sabates) per a uns quants anys... En Miquel, mentre fuma un cigarret i contempla la lluna, pensa com serà de gran, de sobte la canya es mou, ha pescat un peix.

Els mariners s'aixequen i prenen el cafè. Seguidament es posen a treballar. Calculaven arribar al seu destí cap al migdia, després marxarien cap a València. En Melsion i en Passola s'explicaven les vides tot treballant. A l'hora de dinar van menjar el peix amb maionesa.

El Llamp udolà, semblava com si esperés alguna desgracia. Uns moments després al patró Salla, que mantenia el braç a alçat mirant al cel, li va caure de sobte el ganxo del puntal de càrrega s'havia trencat. Se li clavà a la closca i el patró va caure a terra mort. El van dur a la clínica on li vendaren el cap i tot nu el taparen amb un llençol. De nou el Cala Llamp partia cap a Andratx, aquest cop amb un taüt, i amb la desolació de la tripulació. Aquell viatge era l'últim per al patró del veler.

3.Divideix el desenvolupament de la novel·la en dues parts tenint en compte el contingut temàtic predominant en cadascuna d'elles. Intenta establir on hi ha la intransició a la segona part. Justifica, tot argumentant-la amb exemples, aquesta divisió.

La lluna i el Cala Llamp està dividida en dues parts bastant clares: la primera està compresa entre el primer capítol i el capítol desè, quan s'estan uns 3 dies a Andratx.

La primera part és bàsicament una presentació del personatges que intervindran a la novel·la i la situació en què es troben. Ens explica unes quantes coses interessants de cadascú per poder-nos orientar a l'hora d'associar fets.

Quan arriben al port d'Andratx és on hi ha la intransició ja que hi estan pocs dies.

4.La fi del patró Salla és el desenllaç de la novel·la. Com i per què es produeix aquest final? Què fan els altres mariners davant d'un fet tan tràgic? Com definiries la seva reacció?

El Cala Llamp ja veia la costa catalana i es dirigia a port, en Tià ja feia el dinar però la tripulació dinaria al arribar. El patró estava a coberta amb el braç enlaire com si volgués escridassar a algú quan de sobte el ganxo del puntal de càrrega es va desenganxar de la resta de la màquina i va caure just damunt el patró Salla. Un fet inesperat va succeir enmig de l'arribada a port i que li causar la mort al patró del Cala Llamp.

Els mariners davant del què acabava de succeir van dur el cos d'en Mateu Salla a la clínica i acabada la inspecció mèdica van marxar cap a València.

Definiria la reacció dels mariners com una reacció molt freda i sobtada. Ells no esperaven la mort del seu patró per tant no sabien ben bé que acabava de passar, així que tampoc sabien com reaccionar.

5.En quants dies aproximadament transcorre la història? Fes una enumeració ordenada dels esdeveniments que situï cada acció en el moment del dia en què té lloc. Remarca aquelles oracions o situacions que s'encavalquin en el temps, que es donin en paral·lel.

–Arribada a Andratx, visita a en Jaume Banya (matí del primer dia)

- En Corc va a veure a na Raquel al bar Copacabana (vespre del primer dia)
- En Dameto assaja (matí i migdia del segon dia)
- En Passola i en Dameto parlen (tarda)
- En Perelló fa una visita a al patró Salla per dir-li que l'endemà han de marxar (matí del tercer dia)
- En Salla i na Carme dormen junts (nit del tercer dia)
- Discussió entre el patró i en Toni Croc (tarda del quart dia)
- En Mateu i en Tià Salla fan caure a en Gómez amb la bicicleta...(nit del quart dia)
- En Ramon Verger visita a la seva mare i als seus germans (matí del cinquè dia)
- En Tomeu Melsion i en Salla parlen sobre si en Tomeu pot treballar al Cala Llamp o no (tarda del cinquè dia)
- Benedicció de la nova barca (nit del cinquè dia)
- En Dameto i en Diumenge, el seu cosí, xerren sobre la feina...(migdia del sisè dia)
- Guardia d'en Melsion i reflexió sobre la conversa (nit sisè dia)
- Quan veuen la Martinica o no la veuen (matí del setè dia)
- Arribada a Barcelona (migdia del setè dia)
- Mort del patró Salla i retorn a Andratx (tarda setè dia)

6.Explica i compara dues actituds ben contrastades de Ramon Verger, el segon motorista: en el rescat dels naufrags i davant de l'autoritat militar que li concedeix l'honor d'una medalla en reconeixement pel seu coratge. Busca adjectius, maneres de dir, que enriqueixin la teva resposta.

En Ramon Verger davant de la situació de kaos del dia de la tempesta va reaccionar de manera molt correcte i ferma. No tenia més opció que salvar als seus companys i a ell mateix, així que amb gran valentia i segurament però també amb temor de morir-se va decidir fer quelcom per sobreviure en la tempesta. Aquest caràcter de seguretat i decisió del moment de la tempesta no es veu reflectit davant l'autoritat que li concedeix la medalla com a reconeixement pel seu coratge. Davant l'autoritat sembla ser un personatge tímid, callat, temorós i atabalat per la situació en qüestió.

7.Quin personatge encarna la visió més lírica de la navegació per mar? Quin personatge pateix de manera més cruel els efectes d'una vida entregada al mar? Quin estil narratiu utilitza l'autor per augmentar el dramatisme de l'escena en què presenta aquest personatge?

En la meua opinió, el personatge que encarna la visió més lírica de la navegació en mar és en Rafael Dameto. És un personatge de caràcter feliç, vull dir que s'ho agafa tot molt bé. A més a més és aficionat al cinema i això li desperta una passió que no el deixa estar quiet ni un moment. Estudia, assaja, treballa, té una dona i tres fills... Crec que és el personatge que ho porta més bé això de estar navegant cada dos per tres sense veure a la família.

Jo crec que el personatge que pateix de manera més cruel els efectes d'una vida entregada al mar és en Toni Croc. Aquest personatge no està bé al veler. Es porta malament amb el patró Salla i no li agraden moltes de les coses que ha de fer, per exemple els estrops. A més a més ja no pot aconseguir a na Raquel, no pot tornar a estar amb ella, ja que ella el rebutja de mala manera. Ell n'està enamorat i no suporta que ella el rebutgi i potser també aquesta la causa de que no es trobi a gust mentre navega.

8. La lluna i el Cala Llamp o La lluna i la mort. Aquest joc associatiu es dona a la novel·la. Descobreix i exposa els moments en què els dos elements es troben.

9. Diferents tipus d'embarcacions són citats al llibre: cita'ls i defineix-los breument. Dedicar una atenció especial al Cala Llamp.

El Cala Llamp és una embarcació, el *falutx*. És un tipus de barca mitjana, és a dir, barca de cabotatge d'aparell llatí, típica de les costes catalanes. Aquesta barca era característica perquè tenia la roda de proa arquejada i coronada pel cap de mort, la popa de dos cossos amb clavillers, la quaderna mestra tenia forma de U, escues, coberta, bugueres amb embornals, orla amb butanes, escobencs, escollats, bitons, arboradura i un velam format per dues veles llatines (mestre i mitjana) i una pollacra.

Un altre tipus d'embarcació que s'anomena a la novel·la és la *barca del bou*. És una barca de pesca d'aparell llatí, molt emprada a les costes catalanes. Juntament amb una altra d'igual (amb la qual forma la parella del bou), servia per a pescar amb l'art de bou. Duia roda a proa i popa, ambdues arquejades, i la de proa sobresortia per damunt la regala i anava coronada pel cap de mort. Tenia la vela llatina i la vela pollancre, però hom hi podia afegir un pal de mitjana amb una petita vela llatina.

L'última embarcació que jo he trobat al text és el *llagut*. Petita embarcació d'arqueig variable aparellada amb vela llatina, per a la pesca i el cabotatge. És una embarcació típica de la costa catalana i del Golf de Lleó.

Altres embarcacions que apareixen però no he pogut definir són: gambera, calafat, motoveler, motonau, transatlàntic, pontíac...

10. Què et fa pensar que l'acció passa a Les Illes?

El què més em fa pensar que l'acció passa a Les Illes és que Mallorca és esmentada diverses vegades. També els dialectalismes que hi apareixen com per exemple, sa, na, sen, devora, ses, casot, des, conegueres, es, ací, repassau... em fan entendre que la manera d'expressar-se és la típica de Les Illes Balears.